

højet, da hun af sine 8 Børn endnu har 4 Sønner i en Alder fra 10—16 Aar at forsørge, og gerne vil give dem en nogenlunde god Opdragelse. Den 16-aarige Søn, der har Triplads paa Sorø Akademi, og om hvem der foreligger en rosende Erklæring fra Skolens Rektor, har endnu 3 Aar tilbage, inden han kan blive Student. Hidtil har den i Amerika værende Mand's Broder, Godsforvalter Frandsen i Skibby, bestridt hans Udgifter til Bøger og Klæder, 2 à 300 Kr. aarlig, men efter en med Andragendet følgende Skrivelse fra ham ser han sig fremtidig af Hensyn til andre, nærmere Forpligtelser ude af Stand dertil, og Andragerinden er det umuligt at klare disse Udgifter. Paa et Andragende til Krigsministeriet om Forhøjelse af Understøttelsen har hun under 12te September 1894 faaet Afslag.

Udvalget gør ingen Indstilling.

12. Fra Civilingeniør N. Keifler af Frederiksberg om Erstatning af Statskassen for de Udgifter og det Tab, hans Virksomhed for Tilvejebringelsen af en Bane fra Klampenborg til Helsingør har paaført ham. (Indbragt den 17de Oktober 1894 ved Folketingsmanden for Præsto Amts 6te Valgkreds, B. Jensen).

I Foraaret 1867 fremkom Andrageren med sin Plan om Kystbaneanlægget i en Ansøgning til Regeringen om Koncession paa Anlæg og Drift deraf. I 1874 udstaf han derefter paa Indenrigsministeriets Opfordring Banelinien, ligesom Forstmyndighederne godkendte hans Plan for Dyrehavens Vedkommende. Uagtet Regeringen derefter ved mange Vejligheder gav ham Haab om at faa Koncessionen, hvilket foranledigede ham til kostbare Rejser i Udlandet, Udskiftningsarbejder, Udarbejdelse af Planer m. m. og til at tilbagevise flere betydelige Tilbud om Arbejder saa vel her som i Udlandet, er hans berettigede Forventning om Opfyldelsen heraf nu bleven skuffet, da Anlægget bliver et Statsbaneanlæg. I Betragtning af samtlige disse Kendsgerninger, og da tillige den af Andrageren udarbejdede Plan har været Ministeriets Forbillede til den Kystbane, som Staten nu vil lade bygge, henvender han sig, efter under 17de September 1894 at have faaet Afslag paa sit til Ministeriet for offentlige Arbejder indgivne Andragende, til Rigsdagen med Anmodning om, at den vil søge af Statens Midler at skaffe ham den Erstatning, han i den nævnte Henseende tror fuldt ud at have retfærdigt Krav paa.

Udvalget gør ingen Indstilling.

13. Fra Invalid, fhv. Korporal C. Rasmussen af Skelstør om en forhøjet Invalidunderstøttelse. (Indbragt den 20de Oktober 1894 af Folketingsmanden for Sorø Amts 4de Valgkreds, D. Scavenius).

Andrageren, der er 61 Aar gl., er Invalid fra 1864 paa Grund af et Stud gennem højre Aar med Brud af Laarbenet og faar 330 Kr. aarlig i Invalidunderstøttelse. Denne Understøttelse kan imidlertid ikke strække til, selv ikke til Livets tarvelige Ophold, da han ikke kan finde noget Arbejde, som han kan magte, og hvorved han kunde tjene lidt til Hjælp. Tidligere har han dels i mange Aar tjent som Kuff og dels haft nogen Fortjeneste ved Skriveri paa offentlige Kontorer. To Vægeattester henholdsvis fra 1890 og 1892 udtale, at han paa Grund af sin Invaliditet udelukkende er henvist til stillestående Arbejde. Finansministeriet har paa hans Andragende om en forhøjet Invalidunderstøttelse under 28de Februar 1894 givet ham et afflaende Svar. I Samlingerne 1889—90 (Tillæg B. Sp. 1349—50) og 1890—91 (Tillæg B. Sp. 513—14) forelaa lignende Andragender fra ham, men Indstilling gjordes ikke af Udvalget om noget af dem, da de ikke saas at have været hos Finansministeren.

Udvalget gør ingen Indstilling.